

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Reiffenstuel, Anaklet

Monachii, 1699

VII. De Applicatione Missæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40206

Et cur non
directè ?

68. Altera pars probatur ex eo : quia Pagani, & Infideles, necdum sunt effecti membra Christi per Baptismum in re, vel saltem in voto susceptum : atqui Sacrificium Missæ non potest directè applicari, nisi pro membris Christi ; quia, ut inquit D. Augustinus lib. 1. De Anima & ejus orig. cap. 9. relatus à D. Thoma 3. p. q. 79. art. 7. ad 2. *Quis offerat Corpus Christi, nisi pro his, qui sunt membra Christi ?* Idem delimitur ex ipsa praxi, & consuetudine Ecclesiæ, quæ quidem summo affectu, veluti pia Mater, Paganorum, aliorumque enumeratorum conversionem, & salutem exoptat ; nullam tamen pro ipsorum conversione Missam ordinavit (benè tamen pro tollendo Schismate, vel contra Paganos) neque preces aliquas pro eis dicendas instituit : dempro solo die Parasceves, quo propter speciale mysterium, & quia Christus Jesus eadem die pro suis persecutoribus in Cruce orare dignatus est, etiam Ecclesia pro Hæreticis & Schismaticis, Judæis & Paganis, publicè precatur. (e)

(e) *Ut di-
ctum Tr.
13. Dist. 1.
n. 17.*

Q U Æ S T I O VII.

De Applicatione Missæ.

Missæ tri-
pliciter pro-
dest,

Specialissi-
mè,

Generalissi-
mè, &

Specialiter.

69. **A**Dvertendum cum Scoto *Quodl. 20.* & alijs, Sanctissimum Missæ Sacrificium (idem servatâ proportionem dicendum de Orationibus Fidelium, aliisque Justorum meritis, de quibus ex professo Doctor Subtilis *ibidem §. de primo*, hoc declarat) tripliciter valere, seu prodesse ; nimirum specialissimè, generalissimè, ac modo quodam medio seu specialiter. *Specialissimè* prodest solum ipsi celebranti Missam, seu aliud bonum opus peragenti, ac in statu gratiæ existenti : & hoc modo non videtur, id posse rectâ, seu ordinatâ voluntate alteri applicari ; quia quilibet tenetur magis seipsum diligere, quàm Proximum. *Generalissimè* prodest toti Ecclesiæ : neque enim Celebrans, vel orans, debet aliquem de Ecclesia excludere, sed ex intentione saltem habituali omnes includere ; uti patet ex Oratione Dominica, in qua singuli, ex Christi institutione orantes, dicimus : *Et ne nos inducas in tentationem, &c.* non verò, *Et ne me inducas in tentationem.* Et de hoc fructu generalissimo videtur David loqui Psal. 118. dicens : *Particeps ego sum omnium timentium te, & custodientium mandata tua.* Tertio tandem modo, seu specialiter, prodest Missæ Sacrificium, vel aliud pium opus illi, cui specialiter per Celebrantem, vel orantem applicatur, v. g. Animabus in Pur-

Purgatorio, vel danti stipendium pro celebratione Missae: & hic solus fructus, nempe specialis, applicatur pro eo, pro quo offertur Missae Sacrificium.

70. CONCL. I. Sacrificium Missae specialiter prodest ijs, pro quibus offertur; attamen ad hoc, ut Sacrificium habeat suum effectum ex opere operato pro ijs, pro quibus offertur, necessaria est propria applicatio Sacerdotis celebrantis. Ita Herincx *part. 4. disp. 8. de Missa, quaest. 7.* Sannig *dist. 5. quaest. 6.* & alij. Ratio est: quia in hoc Tremendo Missae Sacrificio Sacerdos celebrans, & quidem solus, sustinet personam Christi; ergo sicut à solo Sacerdote celebrante in persona Christi Sacrificium pro alijs offertur, sic etiam ab eo solo fructus ejusdem applicatur. Idem desumitur ex forma Ordinationis cujuslibet Sacerdotis, qua eidem dicitur: *Accipe potestatem offerendi Sacrificium &c. pro vivis & defunctis*: & consequenter ab ipso pendet applicatio fructus eius.

Missae specialiter prodest ijs, quibus applicatur à Celebrante.

71. Infertur proinde I. Sacrificium Missae nemini applicatum, quoad fructum suum specialem nemini profuturum ex opere operato, sed fructum ipsius in Thesauro Ecclesiae remansurum. Intellige, si Sacerdos eundem ex certa scientia nolit neque sibi, neque alteri applicare. Si verò hoc accidat ex inadvertentia, videtur ex parte Celebrantis adesse tacita, & habitualis intentio applicandi sibi, aut certè alijs, pro quibus tenentur; qualis applicatio habitualis jam sufficeret, juxta dicenda n. 73.

Quid si nemini applicetur,

72. Infertur II. Etsi Sacerdos ex Voto, Justitia, Charitate, vel Obedientia obligetur, Missam applicare certis personis; validè tamen eundem posse Missam applicare alijs (etsi illicitè) quantumvis intentio & applicatio Superiorum, vel Ecclesiae sit in contrarium. Ita Herincx *loc. cit. n. 80.* Layman *cap. 2. n. 11.* Sannig *n. 11.* & alij communiter, contra Fraxinellum, qui, ut refert Gayantus *tom. 1. Comment. in Rubricas, part. 3. tit. 12. n. 18.* dicebat, Prælatum Regularem posse irritare intentionem subditorum in celebratione Missae, si hanc contra suam intentionem applicarent, ita ut valeat applicatio Prælati, & non subditi. Sed communis sententia ex eo probatur: quia applicatio Missae est actus potestatis Ordinis, quæ non dependet ex potestate Superioris Regularis. Unde, quamvis subditus peccet agendo contra Obedientiam suo Prælato debitam, ejus tamen applicatio non potest irritari per Prælatum: sicut à simili nequeunt irritari alia, quæ sunt annexa Ordini Sacerdotali, uti patet in intentione conficiendi Sacramenta.

Aut Celebrans eam applicet contra suam obligationem, vel voluntatem Superioris?

Applicatio
Missæ, an
sufficiat ha-
bitualis ?

73. CONCL. II. Applicatio Sacrificij Missæ non necessario debet esse actualis, aut virtualis, sed sufficit habitualis; id est, actualis quondam habita, & nondum retractata. Ita communiter Doctores, paucis exceptis. Ratio est: quia per actualem intentionem olim habitam, ac necdum retractatam, Sacerdos jam donavit alteri fructum Sacrificij sui; qui proinde eidem, utpote vi donationis jam debitus, obveniet, supposito, quod sequatur Sacrificium, neque revocetur applicatio.

Et quando
fieri debeat ?

74. CONCL. III. Applicatio Missæ debet fieri, antequam Sacrificium sit perfectum, ac proinde ante Consecrationem, utpote in qua Sacrificium Missæ essentialiter consistit. Imò debet Sacerdos, præsertim quando accepto stipendio pro alijs celebrat, formare intentionem ante initium Missæ, ut etiam fructus precum, nomine Ecclesiæ peractarum, obveniat illis, pro quibus celebrat.

An sit licitum
celebrare
cum reser-
vatione ap-
plicationis ?

75. CONCL. IV. Illicitum est, quòd Sacerdos, qui defacto non habet stipendium pro Sacro faciendo, celebret cum reservatione suæ applicationis, applicaturus ei, qui dato stipendio proximè Sacrum fieri postulabit. Ita communis. Ratio est: quia fructus Sacrificij non potest suspendi à Sacerdote, in cuius potestate non aliter est Sacrificij effectus, quam ipsum Sacrificium.

Vel Missam
applicare
proximè da-
turo stipen-
dium ?

76. Et ob eandem rationem neque licitum est, per modum anticipatæ solutionis ex nunc applicare fructum Sacrificij ijs, qui postea primò petent; aut celebrare ad eorum futuram intentionem, quam DEUS jam novit. Quinimò hæc praxis nonnullorum, tanquam periculosa, scandalosa, ac antiquissimæ Ecclesiæ consuetudini contraria, reprobata est à Congregatione Cardinalium 1605. ut refert Barbosa *part. 2. de offic. & potest. Episc. allegat. 24. n. 12.*

Praxis opti-
ma appli-
candi Mis-
sam,

77. CONCL. V. Loquendo de modo circa applicationem Missæ observandò, optimum est, atque in praxi consultissimum, ut Sacerdos applicet valorem Missæ juxta intentionem petentis, eique modo, quo debet ac potest, meliori prodesse intendat; interim tamen simul & sibi, & toti Ecclesiæ, prodesse velit eà ratione, qua potest meliori, absque præjudicio tamen dantis stipendium. Ita Gavantus *tom. 1. Comment. in Rubricas, part. 2. tit. 8. n. 3.* Nam, ut benè considerantibus patebit, hoc modo fiet perfectissima applicatio Missæ, absque ullo cujusque præjudicio;

cum

cum Deus optimè noverit, si nùlque de fructu Sacrificij dare paratus sit cuique, quantum ipsi competit.

78. Deinde, quia quandoque contingere potest, ut is, pro quo sive ratione accepti stipendij, sive ex alio titulo quis est celebraturus, non sit capax fructus Sacrificij Missæ (prout v. g. accideret, si anima Defuncti, pro qua legitur Missa, jam sit in cælo, vel ob sua delicta in inferno) in quo proinde casu fructus specialis Missæ rediret in Thesaurum Ecclesiæ, si nulla alia adesset persona, cui ipse competeret, & applicaretur. Hinc ad istud evitandum optimè consulunt Doctores, ut fiat aliqua secunda intentio, seu applicatio, per quam si fructu Missæ non egeat, vel ejus incapax sit ille, pro quo applicatur, mox alij substituantur, quibus in tali casu fructus Missæ applicatus obveniat.

79. Sed quoniam nobis non certò constat, quibus in tali casu optimè possit, vel etiam debeat, fructus Missæ applicari: hinc consultum erit, ut generaliter eliciatur talis intentio, qua quis in ejusmodi casibus semper velit, tali secundâ intentione fructum Sacrificij Missæ illi, vel illis applicare, cui, vel quibus Deus novit, hic & nunc præ cæteris magis debere illum applicari, ac ut applicetur, DEO gratius fore. Nam, cum ad applicationem Missæ sufficiat intentio non solum actualis, & virtualis, sed etiam (f) habitualis, ejusmodi intentio generalis pariter sufficiet: potestque practicari absque ulla animi perturbatione, & anxietate.

80. His addendum pro solatio spirituali Sacerdotum devotè celebrantium, cum Gavanto cit. tit. 8. num. 3. certum esse, quòd Sacerdos dignè celebrans in majori quantitate participet de fructu & valore Missæ, quàm quilibet alius, qui eundem celebrare jubet, vel dato stipendio procurat. Et hoc tum ex ministerio proximiori: tum ex majori fide, ac devotione, quæ sub devota Celebratione multipliciter excitatur: tum ex ipsa digna Sacramenti Eucharistiæ perceptione.

Q U Æ S T I O VIII.

De Obligatione celebrandi Missam, quam ex varijs Titulis habent Sacerdotes.

81. **A**Dvertendum, quòd generatim Sacerdos ex varijs Titulis obligari possit ad celebrandam Missam. I. Ratione suscepti sacri Ordinis Sacerdotalis. II. Ratione Curæ

Expedi etiam facere secundam intentionem.

Et quomodo?

(f) Ut dicitur etiam numero.

73. Dignè celebrans plus participat de fructu Missæ, quàm alij.

Sacerdos ex varijs Titulis potest ob-
Curæ